

Alberte Nikoline Jensens tale ved Røst i Operaen

Taler

Alberte Nikoline Jensen
Elev på Uldum Højskole

Dato

13. november 2021

Sted

Operaen, København

Omstændigheder

Røst i Operaen var et samarbejde mellem Det Kongelige Teater og talerskolen Røst, hvor højskoleelever, aktivister og kulturpersonligheder holdte taler.

Hånden op, hvis du på et eller andet tidspunkt i løbet af dit liv har haft en dårlig dag

Hånden op, hvis du på et tidspunkt i dit liv har spurgt et andet menneske, om vedkommende er okay

Jeg er okay. I dag er jeg okay. Og tak fordi du spurgte. Havde du spurgt mig for en uge siden havde svaret været noget andet. Alligevel havde jeg nok bare svaret: "Jeg er okay... og tak fordi du spurgte"

Danmark har i mange år ligget top 3 over verdens lykkeligste land. Verdens. Lykkeligste. Land. Hvor er det dejligt. At vi som nation kan blive enige om, at vi har det godt.

Hver femte dansker. Hver femte person her. I kan selv tælle. Hver femte bliver ramt af en eller anden form for depression i løbet af livet. Hvor er det dejligt. At vi som nation ikke kan beslutte os for, om vi har det godt eller dårligt.

Og hvad så hvis vi har det dårligt? Er det virkelig så skidt? Er det virkelig så skidt, at vi ikke kan tale om det?

Jeg har en veninde. Hun har det ikke godt. Hun har det svært. Livet har ikke været let. Som så mange andre har hun haft en forestilling om, at hendes dårlige dage ikke skal smitte af på andre. At når hun har det dårligt, når hun er i en dårlig periode, så gælder det om at gemme sig så langt væk fra omverdenen, så

ingen finder ud af, at hun kan føle andet end glæde.

Hun er blevet klogere. En kold og mørk februar nat kom ud til mig. Kiggede mig dybt i øjnene og sagde: “Alberte. Hvis der er noget, du har lært mig, så er det, at det er okay ikke at være okay”

Til at starte med tænkte jeg ikke så meget over det. Jeg var flyvsk og nok også lidt fuld, og slet ikke klar på at snakke om følelser, så jeg lod det passere. Men hun mente det. Hun mente det hun sagde. Det er okay ikke at være okay.

Sidenhen har jeg tænkt over det. Og jeg har tænkt meget over det. Hvorfor er det så svært at rejse sig op og sige: “jeg er ikke okay. Jeg har det ad helvedes til” Tør vi ikke vise vores sårbarhed? Eller kæmper vi for meget med vores stolthed? Og hvad med lidt næstekærlighed? Og måske noget ærlighed?

For selv superman har en gang imellem brug for hjælp
Så hvorfor holder vi os tilbage?
Vi går og tror, at vi alene for sig selv
Og det bliver til triste og ensomme dage

Men hvor går man hen, når man er ked
Når det føles som om, der ikke er plads
Og man inderst inde har brug for lidt kærlighed
Jeg tror, det handler om at indre pres

Et indre pres, der gør det værre og værre
Du kæmper med et smil
De ensomme dage bliver sværere og sværere
Din krop og dit sind har måske brug for et hvil
Og en snak med dine nærmeste kære

Og hvor blev det af?
Glæden, ved DisneyShow og et glas saftvand
Jeg tror på, det kommer tilbage en dag
Den dag, vi fortæller en nær ven
“Det okay ikke at være okay”

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Agitationstale

Relateret

Nicolaj Laue Juhls tale ved Røst i Operaen
13. november 2021

Anna Bjerre Johansens tale ved Røst i Operaen
13. november 2021

Thea Haudrum Modighs tale ved Røst i Operaen
13. november 2021

Bjarke Ardals tale ved Røst i Operaen
13. november 2021

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/alberte-nikoline-jensens-tale-ved-roest-i-operaen>